

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

Agnus Dei | «Agnus Dei. El meu nom és Salvador.» Són els mots que figuren escrits en un discret monument que hom troba a l'entrada de l'església arxipresbital de Sant Pere de Figueres. Es tracta d'una pedra d'unes mides discretes que presenta una cavitat representativa del naixement de Jesús a Betlem. Això queda més palès perquè l'escena es completa amb les figures de Josep, Maria i Jesús, configurades com una mena d'invertebrats vermiformes, dos de més grossos als costats i un de més reduït al mig i en una disposició inferior. El conjunt, pedra, inscripció i escena, va ser inaugurat el 2020 amb dos objectius: commemorar el mil·lenari del temple i evocar la memòria del pintor al lloc on va ser batejat i acomiadat d'aquest món; de més que el seu Teatre-Museu s'erigeix just al costat del temple. Resulta, però, que fa poc mossèn Miquel Àngel, el rector, va lamentar-se que les tres figures havien estat sostretes per algun desaprensiu. Eren de metall, però sense altre valor que —tenint present el Salvador que evocuen— li vulgui donar qualsevol passavolant atret per la seva fama. Duaita Prats, l'autora del conjunt, ha dit que ara reproduirà el naixement en fang, un material encara de menys valor, però que representa la terra i la vida.

>> Església de Sant Pere de Figueres.
(FOTO: BISBAT DE GIRONA)

Majordona aparedada | Els paletes que treballaven a la rectoria de Vilanant van trobar ossos entre el calçobre, al lloc on una popular llegenda conta que un capellà va prenyar la majordona, la va matar i la va aparedar sota l'escala. L'alcaldeessa, assabentada de la

troballa, va començar a patir per si tot plegat faria... aturar les obres. Que els ossos eren d'un ésser humà, semblava irrefutable, perquè va aparèixer una calavera. Van avisar els Mossos i, com un dòmino, el jutjat, les diligències, el forense, l'aixecament de l'esquelet que els paletes havien recompost amb bastant de precisió, l'Institut de Medicina Legal, l'estudi forense... En fi: les novetats en aquests catifets arriben en comptagotes; de moment, Isabel Guzmán n'ha fet un relat titulat *Videte, vigilate et orate*, talment com la inscripció que figura a la llinda de la rectoria; amb la presentació a càrrec del forense Narcís Bardalet i de l'alcaldeessa, Anna Palet.

Morts noticiables | I judicialitzables. Va passar a Arenys d'Empordà (Garrigàs) i eren els meus veïns de Can Quelet. Si teniu vuitanta-vuit o fins i tot noranta-dos anys i us moriu, però no formeu part de la *socialité*, ni sou famós de cap mena, el vostre decés no passarà de l'habitual nota a les necrològiques del periòdic. Però si us moriu alhora que la vostra muller i a la mateixa casa on heu viscut en l'harmonia matrimonial habitual, llavors mereixereu un parell d'articles o tres. Perquè criden l'atenció la coincidència en el temps i en el lloc de les dues morts, i també les circumstàncies: l'un, que d'una manera o altra va caure del terrat i es va ferir de manera terminal, i l'altra, que va ser trobada dins la casa en agonia irreversible, ja malalta i potser en crisi per la caiguda del marit... És clar: la casualitat pot ser discutible i, per descartar-ne la possible criminalitat, ha calgut judicialitzar l'afer: forense, jutge... Va intervenir l'un en la mort de l'altre? Els medicaments que prenién, hi van tenir un paper determinant? I la dona que unes hores al dia els aconduïa, en sap res?

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

La Biennial Miserachs | La XVIII Biennial de Fotografia Xavier Miserachs, celebrada a Palafrugell del 4 d'agost al 13 d'octubre passat, no va decebre: va

>> Una de les imatges de la biennial, de Francesc Roig Ventura. (FOTO: BIENNIAL XAVIER MISERACHS)

presentar obres de fotògrafs de reconegut prestigi internacional i altres d'autors menys coneguts, però amb trajectòries destacables. A més de treballs de Lee Miller (model i fotògrafa de moda nord-americana, corresponsal i fotoperiodista de guerra, 1907-1977) i de la singular fotògrafa catalana Colita (1940-2023), pel certamen van passar obres de Toni Catany, Carlos Pérez Siquier, Francesc Roig Ventura i la família Junyent, Jacques Léonard, Lluís Català, Marta Vergonyós Cabratosa, Anna Lofi, David Garcia i l'Escola de Fotografia ERAM. La biennial, segons expliquen els organitzadors mateixos (fotògrafs i persones dedicades al món de la gestió cultural), té com a objectiu la promoció i la difusió de la fotografia documental, entesa com a «útil i respectuosa amb la realitat». «Una eina necessària per conèixer, sentir i reflexionar sobre les diferents visions del nostre passat i del nostre present», afirmen. És un homenatge també a la figura del fotògraf català Xavier Miserachs i Ribalta (1937-1998), que, entre moltes altres activitats, va exercir de corresponsal gràfic internacional per a diversos mitjans de comunicació. Va ser, a més, un dels impulsors de la renovació del gènere de la fotografia documental a Catalunya. Després de dècades d'un gran treball professional, Miserachs va muntar una botiga de fotografia a Llafranc i es va establir a Can Vilanova, una casa que va comprar a Esclanyà (municipi de Begur, a tocar de Palafrugell), on va passar els últims anys de la seva vida. El progra-